

[Th. Jensen.]

skillige Kommuner har allerede gjort Forsøg paa at bekæmpe Difterien gennem Vaccination, men det er givet, at et saadant Initiativ ikke er tilstrækkeligt under en Epidemi, da der ofte vil være Mennesker, som ikke vil foretage sig noget, hvorfor det er nødvendigt ad Lovgivningens Vej at paabyde tvungen Vaccination i visse Tilfælde.

Staten betaler efter Lovforslaget Halvparten af Udgifterne, og det er en Tilfredsstillelse for Kommunerne, at Lovforslagets § 5 bestemmer, at Statskassen kan yde Refusion i Henhold til § 3 ogsaa af de Udgifter, som siden 1. April 1942 allerede er afholdt af Kommunerne til Vaccination mod Difteri af Børn under 18 Aar. Efter Lovforslagets Fremsættelse i Folketinget og Udvalgsbehandlingen der blev § 5 omredigeret, saa at Aldersgrænsen, der i Lovforslaget oprindeligt var fastsat til 16 Aar, nu er de 18 Aar, jeg nævnte, hvilket jeg kan godkende, idet jeg mener, at denne Bestemmelse er fuldt ud retfærdig.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt og velvillig Behandling i det høje Ting.

Nikoline Winther: Ud fra det gamle Ord, at det er bedre at forebygge end at helbrede bagefter, vil jeg gerne anbefale det foreliggende Lovforslag om Vaccination mod Difteri. Med de gode Erfaringer, Lægerne nu har fra Vaccinationen, nærer jeg ingen Betænkelighed ved at anbefale Forældrene at lade deres Børn vaccinere.

Jeg hilser med Tilfredshed, at det ifølge Lovforslaget i Almindelighed skal være de praktiserende Læger, Familiernes Læger, der skal foretage Vaccinationen. Det skulde for øvrigt glæde mig, om en lignende Foranstaltning blev truffet med Hensyn til Koppevaccinationen.

Der kunde maaske være Grund til at kritisere § 3, sidste Stykke. Da Lovforslaget er forholdsvis lille og i Overensstemmelse med andre Epidemilove, skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind herpaa, men henstille til den højtærede Minister at overveje en samlet Ændring, naar Lejlighed gives.

Paa mit Partis Vegne skal jeg derfor anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Malchau: Ude blandt Befolkningen er der maaske ikke fuldt ud Forstaaelse for Nødvendigheden af de her foreslaede For-

anstaltninger, men til Gengæld tror jeg nok, at Lægevidenskaben praktisk talt som Helhed gaar ind derfor. Jeg mener, der her er et Omraade, hvor man bør lytte til Sagkundskaben. Det er i hvert Tilfælde saaledes, ogsaa for os Lægmand, der bruger vor sunde Fornuft, at vi synes, alt taler for, at man i Samfundets Interesse med alle til Raadighed staaende Midler træffer de nødvendige Forholdsregler til effektivt at bekæmpe den truende Difterifare. Erfaringer, der er indhøstet baade herhjemme og i Udlandet, viser, at Vaccination er et virksomt Middel i saa Henseende, saa at alle de Betænkeligheder, der kan være til Stede for Gennemførelsen af de foreslaede Modforholdsregler, roligt kan skubbes til Side som intetsigende eller lidet betydende.

Som det fremgaar af Lovforslaget, indføres der jo heller ikke tvungen Vaccination mod Difteri, men der skabes Adgang til, at Børn og unge Mennesker under 18 Aar kan blive vaccineret. Jeg vil gerne udtale Haabet om, at Hjemmene vil vise den fornødne Forstaaelse for det vigtige heri, saa at alle under 18 Aar bliver vaccineret. Kun hvor Sygdommen et Sted optræder som Epidemi, kan det paabydes, at alle inden for et bestemt Omraade skal vaccineres. Det synes jeg er en Samfundspligt for alle, som man maa underkaste sig under Hensyn til det heles Vel.

Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister for Bestemmelsen om, at Loven faar tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1942. Det er en Paaskønnelse over for de Kommuner, der har vist Forudseenhed med Hensyn til Gennemførelse af en Vaccinationsordning.

Som den højtærede Minister omtalte, blev der ved Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting foretaget den Ændring, at Aldersgrænsen blev ændret fra 16 til 18 Aar, saa at Lovforslaget nu gælder for — som der staar i Lovforslaget — „Børn under 18 Aar“. Det havde dog været mest korrekt, om Ordlyden havde været „Børn og unge Mennesker under 18 Aar“. Det er ikke noget stort Spørgsmaal, men disse Ord kunde jo eventuelt ændres under Behandlingen af Lovforslaget her i Tinget.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling og Vedtagelse.

Anna Westergaard: Naar man sætter sig ind i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, faar man det Indtryk, at der i denne Sag er gjort et betydeligt og betydningsfuldt Arbejde, hvis Resultat kan